

[Hanne Severinsen]

På venstres vegne må jeg sige, at de foreliggende lovforslag kan vi ikke give tilslutning til. Formålet kan i sig selv være meget smukt, og formålsformuleringen er da også nydeligt sat op – hvem vil ikke satse på uddannelse? Det vil vi i høj grad også, men vi synes ikke, at den måde, man lægger op til, er hensigtsmæssig. Vi bryder os i øvrigt ikke om, at man ligesom lægger op til, at det, det hele drejer sig om, er at fordele den eksisterende arbejdsmængde, hvor vi må se i øjnene, at der meget vel kan komme nye opgaver, som skal løses, og som derfor kræver en målrettet efteruddannelse.

For det første er der spørgsmålet om finansiering. Det, man faktisk lægger op til, er en form for generel uddannelsesløn. Hvad så med dem, der i forvejen går på uddannelsesinstitutioner? Vi vil få en vældig stor forskydning af hele uddannelsesstrukturen. Vi vil få en masse »tænkning« i det.

Vi mener, at det er vigtigt at finde nogle grupper, der virkelig har behov for en form for uddannelsesydelse. Det har regeringen netop gjort ved sit forslag om støtte til dem under 25 år med halv dagpengere og ved det, vi diskuterer i øjeblikket, nemlig uddannelsesstilbuddet til de langtidsledige. Det er konkrete forslag, der kan lade sig gøre, og som socialdemokratiet naturligvis går imod. Det foretrækker at rumle med de store forslag.

For det andet kan man diskutere, om det er den rigtige uddannelse, socialdemokratiet vil satse på. Er det rigtigt at give så mange penge – ja, det kan jo gå hen og blive milliarder – ud til noget, uden at vi rigtig kan se, om det er noget, som får konkrete resultater?

Der er jo et anderledes konkret udspil fra regeringen og de radikale med 10 punkters programmet. Det er noget, der kan lade sig gøre, og det er noget, der arbejdes med, ligesom man i arbejdsministeriet har tænkt sig at fremsætte forslag til lov om arbejdsmarkedsuddannelser og i undervisningsministeriet om efteruddannelse. Det er igen nogle konkrete forslag, noget, der kan lade sig gøre, og igen må vi nok se i øjnene, at det bliver uden socialdemokratisk deltagelse, og det beklager vi meget.

Tilsyneladende foretrækker socialdemokratiet at rumle med sit store projekt om betalt frihed til uddannelse – eller måske betalt frihed til socialdemokratisk uddannelse. Det

er noget, man kan rumle med, og så kan man bekvemt sige nej til alt det, der er realistisk.

Ole Henriksen (SF):

Man kan forstå, at regeringspartierne i vid udstrækning udvikler deres uddannelsespolitik på arbejdsmarkedet på grundlag af det 10 punkters program, som er vedtaget her i folketinget. Vi anser ikke 10 punkters programmet for ret meget mere end en hensigtserklæring. Man kan lægge en lang række fortolkninger ind i det og selvfølgelig fortsat udvikle den uddannelsespolitik, man ønsker fra regeringens side. Det gør man også, og det ledsager man heroppefra med en lang række pæne ord om, at man virkelig også ønsker at gå den vej, der er intentioner om i dette forslag, men alligevel kan man ikke være med til det.

Jeg synes, at de foreliggende lovforslag er udmærkede forslag, og SF kan støtte dem. Vi håber, at vi under det arbejde, som nu kommer til at foregå i arbejdsmarkedsudvalget, vil være i stand til at rette det ind og også få overbevist de radikale om, at forslagene egentlig er udmærkede forslag, der er værd at arbejde videre med. Jeg har bemærket, hvad hr. Ole Vig Jensen sagde ved forrige behandling af de forslag, der var fremme; dér var jo gennemgående positive træk. SF havde også på det tidspunkt fremsat forslag om betalt frihed til uddannelse, og selv om der var tekniske forskelle, var intentionerne de samme, og det er de fortsat i det, socialdemokratiet her lægger frem.

Der er altså nogle tekniske ting, vi ønsker at få klaret af. En af vore største betænkeligheder er, at arbejdsgiverne ikke skal bidrage til dette mere direkte. Det er et ønske fra SFs side, at vi får arbejdsgiverne mere ind i billedet med hensyn til at finansiere det, således at det ikke bliver bevillinger alene over statskassen, men at arbejdsgiverne også må bidrage igennem nogle ordninger til at udvikle systemet.

Jeg forstår, at de borgerlige partier lægger mest vægt på, at al uddannelse bliver mere eller mindre erhvervsrettet; det er altså hovedsigtet med det. Vi er af den opfattelse, at den almene uddannelse bidrager lige så meget til at højne kvaliteten af arbejdsstyrken, og derfor er de forslag, der ligger her, lige så